

I.

Opinia

Dla oszczędności można nie pisać że jest sporządzona do konkretnej sprawy tylko do wszystkich.

II.

Przystąpienie do jednej sprawy

Udział w rozprawie

Wnioski fundacji do sprawy

(między innymi o:

a) Połączenie wszystkich spraw w jedną

b) Wycofanie skierowania do OZSS i oparcie się na opinii fundacji jako bardziej uwzględniającej prawa dziecka, sporządzonej przez instytucję prowadzącą uznane w środowisku naukowym badania z zakresu problematyki alienacji rodzicielskiej

Przeformułowanie wniosków Podopiecznego / klienta

III.

Działania mediacyjno-diagnostyczno-terapeutyczne z „matką” alienującą wykorzystywane w opinii (opiniach) i wnioskach składanych do sądu (sądów)

IV.

Ściganie „matki” za przemoc alienacyjną nad dzieckiem w Prokuraturze Krajowej:

- wniosek składa Fundacja Obrony Praw Dziecka albo

- wniosek sporządzony przez Fundację Obrony Praw Dziecka składa Podopieczny / klient

Fragment jednej ze złożonych do sądu w Warszawie opinii wyjaśniający dlaczego w interesie polskiego wymiaru sprawiedliwości leży uwzględnianie opinii Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka i nie uwzględnianie opinii opiniodawczych zespołów specjalistów sądowych – dawniej rodzicielskich ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych

„Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka powstała w latach 90-tych i została zarejestrowana w listopadzie 2009 roku w Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie w Wydziale XII Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego **celem przeciwdziałania negatywnym skutkom opinii** wystawianych przez opiniodawcze zespoły specjalistów sądowych (OZSS dawniej RODK) które funkcjonują przy sądach okręgowych i **generują patologię alienacji rodzicielskiej**. To samo dotyczy tzw. przesłuchań małoletnich przez sędziów. Sędziowie rodzinni w Polsce nie posiadają wystarczającej wiedzy na temat zjawiska alienacji rodzicielskiej. Nie zdają sobie sprawy, że przesłuchują dzieci zindoktrynowane przez „rodziców” alienujących, którzy dopiero wtedy wnoszą o ich przesłuchanie kiedy SA PEWNI, że ich dzieci powiedzą sędziemu to czego oni oczekują: że nie chcą spotykać się z Rodzicem alienowanym. Identycznie zachowują się ofiary sekt.

Dzieci po wkroczeniu w trzeci etap Zespołu Dziecka Alienowanego (zaawansowaną fazę Syndromu Gardnera) zaczynają wymyślać i dodawać od siebie to czego oczekuje od nich „rodzic” alienujący. Opisują sędziom wymyślone sytuacje przedstawiające Rodzica alienowanego w jeszcze gorszym świetle niż robi to „rodzic” alienujący. W literaturze przedmiotu to zjawisko nazywa się „*fenomenem niezależnego myśliciela*”. Mają czarno-biały obraz swojej sytuacji rodzinnej: wszystko co robi i mówi Rodzic alienowany jest złe a wszystko co mówi i robi „rodzic” alienujący jest dobre. Dotyczy to również Piotra _____i jego alienującej go od ojca matki _____. Dowody na to znajdują się, między innymi, w treści jej pisma z dnia 21 grudnia ____ roku złożonego do tej sprawy i do tego sądu w dniu 2 stycznia ____ roku i zatytułowanego: „Odpowiedź na wniosek z dnia 26 listopada ____ roku”. Na podstawie tylko tego pisma można przygotować 2,5 godzinne seminarium dla kuratorów i sędziów na temat objawów i mechanizmów zjawiska

alienacji rodzicielskiej. Pani _____ opisuje w tym piśmie formy przemocy emocjonalnej na tle alienacji rodzicielskiej jakich dopuszczała się i nadal dopuszcza się wobec własnego dziecka czym doprowadziła go do Zespołu Dziecka Alienowanego z poziomem wyalienowania 81 jednostek - a po uwzględnieniu współczynnika adolescencyjności (o wartości 19 jednostek) - 62 jednostek $[81-19=62]$. Parametr adolescencyjności uwzględnia fakt, że alienowane nastolatki dojrzewając buntują się przeciwko dorosłym, szukają granic swojej niezależności od rodziców - co czasami daje objawy podobne do objawów wyalienowania.

Linia przełomu w przebiegu Zespołu Dziecka Alienowanego to chwila kiedy po raz pierwszy odmawia wyjścia na spotkanie z ojcem. A wcześniej do niego biegło, okazywało silną więź która była atakowana przez „matkę” i innych alienatorów fizycznych. Przy jednoczesnym wycofywaniu się państwa z tego problemu czyli biernej akceptacji alienatorów instytucjonalnych: sądów, Policji, kuratorów sądowych itd. Dziecko osiąga wtedy 51 jednostek na skali wyalienowania (0-100), przechodzi z drugiego do trzeciego etapu Zespołu Dziecka Alienowanego.

Wtedy też następują zmiany w przebiegu Zespołu Alienującej „Matki”. Przepoczwarza się ona w „obrończynię” praw dziecka. Mówi: „Ja chcę, ale dziecko nie chce iść do taty. A ja nie będę dziecka do tego zmuszała. Trzeba uszanować jego prawa! Niech ono decyduje.” A wcześniej zamykała to samo dziecko w łazience kiedy Tata przychodził na kontakty, żeby do niego nie pobiegło. I stosowała setki innych sposobów niszczenia miłości dziecka do ojca.

Na takim etapie znajduje się obecnie Pani _____. W swoim mniemaniu jest już na ostatniej prostej do tego aby ukarać byłego męża za to, że założył drugą rodzinę.

Na komunikat typu: „Ja dziecko namawiam ale ono przestało chcieć spotykać się z ojcem. Niech on się zmieni i idzie na warsztaty” - nabierają się sędziowie, kuratorzy, psychologowie, biegli sądowi a nawet redaktorzy „Dziennika Gazety Prawnej” którzy triumfalnie ogłosili w sierpniu 2012 roku na swoich łamach koniec

uniemożliwiania kontaktów z dziećmi po tym jak minister sprawiedliwości Krzysztof Kwiatkowski zmienił w tym zakresie przepisy (jak się okazało w praktyce na o wiele mniej skuteczne). Tylko że od razu wzięli pod uwagę głos „matki” alienującej: „Ale przecież nie będziemy zmuszać dzieci jak nie chcą iść na kontakty”.

W pierwszym zdaniu, przez telefon „mama” Piotrka powiedziała: „A potraficie zmusić go do spotkań jeśli nie chce już chodzić odkąd dowiedział się, że nowa partnerka jego ojca jest w ciąży?”

W pierwszym zdaniu rozmowy osobistej w warszawskiej pizzerii powiedziała: „Piotruś może tu zaraz przyjść i powiedzieć że nie chce już widzieć ojca”. Kiedy dowiedziała się, że Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka uważa taki objaw za końcowy efekt przemocy alienacji rodzicielskiej – zerwała rozmowy i poszła na Policję powiedzieć, że Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka ją złośliwie niepokoi.

Niektóre przejawy Zespołu Dziecka Alienowanego do których doprowadziła matka opisuje kurator zawodowy Daria Ołocka przedstawiając tu. Sądowi raport z dnia 21 grudnia 20__ r. z wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania Piotrka:

1. Uczęszczanie na psychoterapię.
2. Objawy depresji.
3. Pogorszenie samopoczucia.
4. Pogorszenie wyników nauczania.
5. Indywidualny tok nauczania.
6. Rezygnacja z realizacji zainteresowań w formie zajęć pozalekcyjnych.

„Matki” alienujące wychowują synów na swoich obrońców. Domagają się od nich aby stanęli po ich stronie w konflikcie z ojcem. W przypadku braku oczekiwanej przez siebie reakcji ze strony dziecka karzą je na przykład swoim niezadowoleniem. Kiedy dziecko po powrocie od taty cieszy się z tego co z nim

robiło i z tego co od niego dostało w prezencie - mamusia jest smutna. Dziecko alienowane zaczyna czuć się winne, że skrzywdziło mamusię która go kocha i którą ono kocha. Piotruś, tak jak wszystkie dzieci w jego sytuacji, szybko nauczył się że lepiej powiedzieć mamie, „że jest przez Ojca źle traktowany i poniżany” [3. strona pisma matki do tut. sądu z dnia 21 grudnia 20__ roku, wiersz 14. Od góry] i nie mieć wyrzutów sumienia wobec niej niż wychwalać tatę pod niebiosa po powrocie od niego i cierpieć z powodu konfliktu lojalności wobec matki z którą mieszka i spędza z nią większość czasu.

Poznawszy kilkaset tysięcy przypadków alienacji rodzicielskiej w Polsce i całą dostępną w tym temacie literaturę przedmiotu nie trzeba wypytywać Piotrka co czuje i co myśli. Mechanizmy i objawy przemocy alienacji rodzicielskiej są takie same w każdej części Polski. Znajomy lekarz, przebywający na nartach w Zakopanem, zapytawszy wcześniej o objawy, może telefonicznie udzielić rodzicom w Olsztynie wskazówek na temat sposobów leczenia ich dziecka po tym jak wylało na siebie wrzątek. Nie musi tego dziecka oglądać. Wystarczy że rodzice opiszą mu objawy które on sklasyfikuje jako oparzenie skóry drugiego stopnia. Wypytywanie dzieci alienowanych przez psychologów, biegłych sądowych i sędziów Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka uznaje za ich dręczenie a nawet za przemoc. Dzieci alienowane oraz Dorosłe dzieci z PAS (*Parental Alienation Syndrome*) które mamy w terapii cierpią z tego powodu i uciekają od tego. Od 2000 roku działający przy Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka Obywatelski Komitet Inicjatyw Ustawodawczych Opieki Wspólnej domaga się automatycznego i natychmiastowego orzekania opieki wspólnej w każdym przypadku. Bez żadnego opiniowania i dręczenia dzieci.

Przedstawiając wyżej opisaną problematykę Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka w rekordowo krótkim czasie, na skalę ogólnopolską, uzyskała status organizacji pożytku publicznego. Już na początku maja 2010 roku, a zwykle - aby taki status uzyskać - trzeba przez co najmniej dwa lata prowadzić działalność zgodną z *Ustawą o działalności pożytku publicznego i wolontariacie*. Oznacza to, że sąd rejestrowy uznał wysoki priorytet celów statutowych Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka w zakresie przeciwdziałania patologii

przemocy na tle alienacji rodzicielskiej generowanej przez opinie rodzicielskich ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych, nazywanych obecnie opiniodawczymi zespołami specjalistów sądowych przy sądach okręgowych. A także przez sędziów rodzinnych przez procedurę wysłuchiwanie małoletniego.

Przez alienację rodzicielską rozumiemy zespół działań i zaniechań które prowadzą do zniszczenia więzi dziecka z osobami bliskimi: Rodzicem z którym przestało mieszkać, babcią, dziadkiem, ciocią, wujkiem czy sąsiadem czy nawet psem ze strony Rodzica z którym przestało mieszkać lub nigdy nie mieszkało - jeśli alienacja rodzicielska zaczęła się jeszcze przed jego urodzeniem.

Alienacji rodzicielskiej dopuszczają się osoby fizyczne, na przykład „matka” dziecka, a także instytucje, takie jak sądy (rodzinne, karne, penitencjarne), biegli sądowi, policjanci, prokuratorzy itp.

Więzi niszczone przez alienację rodzicielską dzielimy na:

1. **więzi prawne**, np. ograniczenie lub odebranie władzy rodzicielskiej Rodzicowi alienowanemu na wniosek „rodzica” alienującego dlatego „*bo syn nie chce się z nim/z nią spotykać*”;
2. **więzi emocjonalne** (psychiczne), np. wyrugowanie z psychiki dziecka potrzeby kontaktowania się z Rodzicem alienowanym;
3. **więzi fizyczne**, np. uniemożliwianie dziecku wspólnego spędzania czasu z alienowaną od niego drugą połową Rodziny;
4. **więzi terytorialne**, np.
 - a) odmawianie alienowanej Babci informacji o aktualnym miejscu zamieszkania dziecka, szkoły do której uczęszcza, kierunku jego wyjazdu na wakacje;
 - b) odmawianie Rodzicowi alienowanemu wstępu do mieszkania w którym dziecko mieszka.

Zastosowane metody i techniki badawcze:

(...)”

III/2. Algorytm działań w zakresie pomocy ofiarom alienacji rodzicielskiej

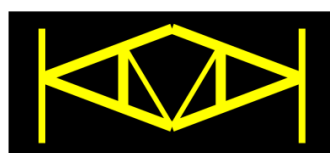
Krok 1. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych.

Krok 2. Opis problemu.

[Analiza przypadku](#)

Krok 3. Dokumentacja pisemna.

Krok 4. Plan pomocy.

Pakiet startowy – realizowany przed pierwszą rozprawą z udziałem Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka

[Krok 5.](#) Wybranie formy opieki wspólnej lub zakresu kontaktów- nakreślenie pola do negocjacji.

[Krok 6.](#) Rozmowy mediacyjno-diagnostyczno-terapeutyczne ze stroną alienującą.

Krok 7. Przystąpienie fundacji do sprawy lub spraw.

Krok 8. Wnioski procesowe lub ich modyfikacja napisane przez specjalistów fundacji dla Podopiecznego.

Krok 9. Wnioski procesowe fundacji.

[Pomoc prawna Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka](#)

Krok 10. Opinia do sprawy (socjologiczno-antropologiczno-psychologiczno-prawna).

(Oferujemy możliwość włączenia do zespołu opiniującego profesorów, doktorów i doktorów habilitowanych psychologii, certyfikowanych psychoterapeutów a także biegłych sądowych Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie.)

...

Krok 13. [Vitniss prep.](#)

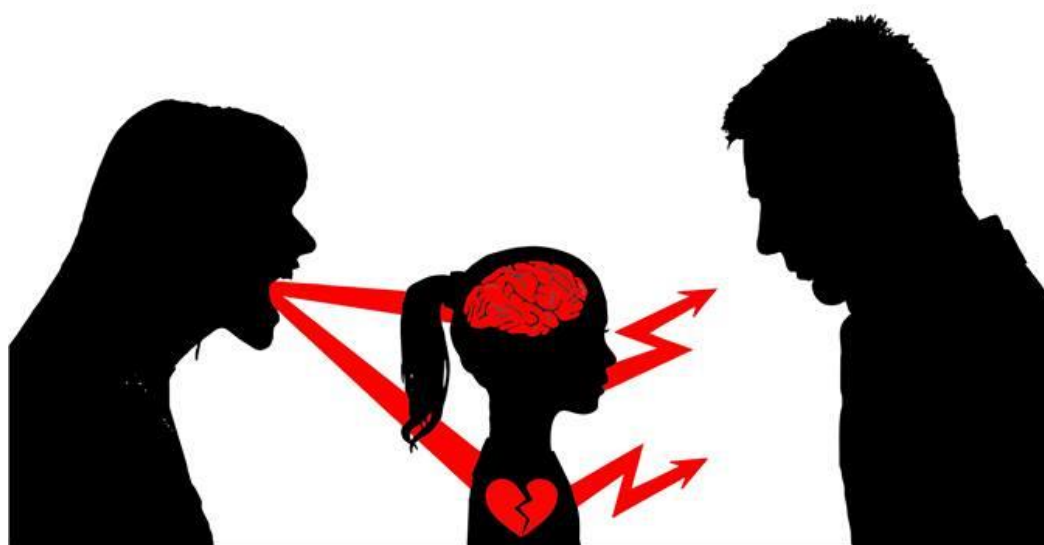
Fundacja Obrony Praw Dziecka
KAMAKA

25 kwietnia - Dzień Świadomości Alienacji Rodzicielskiej

NIE PIERZ BRUDÓW W GŁOWIE DZIECKA

ALIENACJA RODZICIELSKA TO **PRZEMOC**

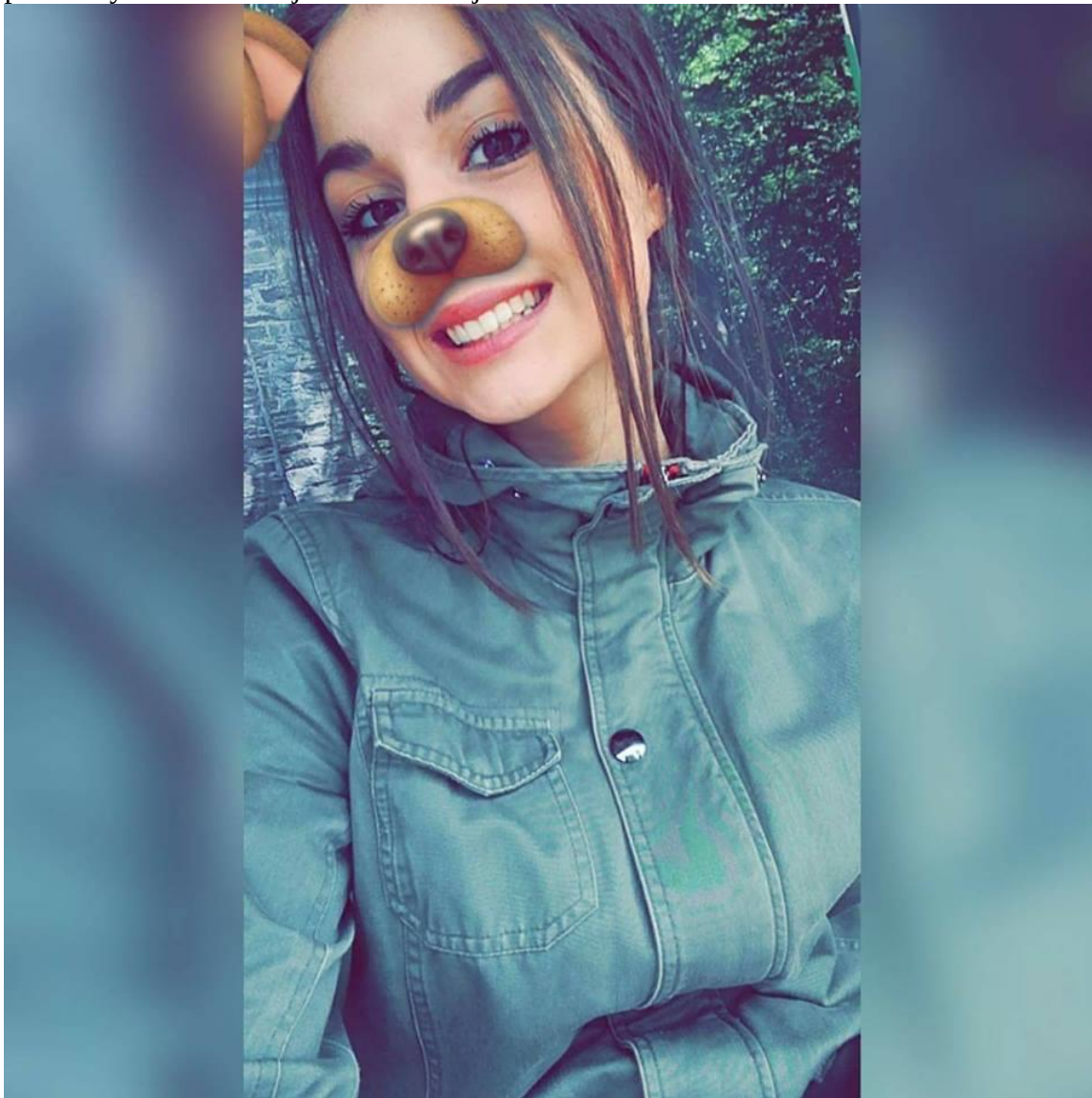
10 | Strona

Fundacja Obrony Praw Dziecka
KAMAKA

Krok 12. Informacja do Prokuratora Generalnego o możliwości popełnienia przestępstwa przemocy na tle alienacji rodzicielskiej

Rozwój algorytmu działań w zakresie pomocy w innych kierunkach:

Krok 11. Mediacje z personelem przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”. A w przypadku jeśli okażą się bezskuteczne:

Krok 11 a) Pismo do ministra edukacji narodowej z żądaniem wyjaśnień w zakresie alienującego zachowania personelu przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”

Krok 11 b) Pismo do kuratora oświaty ministra edukacji narodowej z żądaniem wyjaśnień w zakresie alienującego zachowania personelu przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”

Krok 11 c) Pismo do dyrektora z żądaniem wyjaśnień w zakresie alienującego zachowania personelu przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”

Krok 11 d) Pismo do Rzecznika Praw Dziecka z żądaniem interwencji celem ukrócenia alienującego zachowania personelu przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”

Krok 11 e) Pismo do Rzecznika Praw Obywatelskich z żądaniem interwencji celem ukrócenia alienującego zachowania personelu przedszkola lub szkoły do której uczęszcza dziecko będące ofiarą przemocy ze strony alienującego „rodzica”

(...)

[Krok 93.](#) Pozew o naruszenie dóbr osobistych przeciwko matce napisany przez specjalistów Fundacji dla Podopiecznego.

Za Fundację Obrony Praw Dziecka:

Krzysztof Mariusz Kokoszka

p.o. Prezes Zarządu Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka

Pełnomocnik Obywatelskiego Komitetu Inicjatyw Ustawodawczych Opieki Wspólnej

Fundacja Obrony Praw Dziecka
KAMAKA

